



ИЗЛИЗА ОТ 1900 ГОДИНА

ВЪЗВЪН ВЪСТНИК



ОФИЦИАЛНО ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА – БЪЛГАРСКА ПАТРИАРШИЯ

ГОДИНА СХИЗ, БРОЙ 15

СОФИЯ, 1-31 АВГУСТ 2012 г.

ЦЕНА 0,70 лв.

e-mail: snizdat@gmail.com, synpressbg@gmail.com

Официален сайт на Св. Синод на БПЦ – www.bg-patriarshia.bg

Моштите на светите праведни богоотци Йоаким и Анна в Пловдив

Светите праведни богоотци Йоаким и Анна – родители на Пресвета Богородица, благословена християнке от Пловдивска епархия. По покана на високосрепосенния Пловдивски митрополит Николай частин от светите им мощи бяха донесени на 21 август в Пловдив от Негово Високосрепосенство митрополита на Тамасу Исая от Кипрската православна църква. Светините бяха изложени в украсен ковчег на специално място в центъра на храм „Св. Марина“.



На 21 август в 18 ч. те бяха посрещани в катедралния храм „Успение Богородично“ и с литургия шествие, предвождано от двамата митрополита Николай и Исая, бяха пренесени по главната улица до храм „Св. Марина“. Там високосрепосенният владика Исая отслужи празнична вечерня.

На 22 август в храма в отсуствието божествена св. Литургия в чест и прослава на праведните богоотци Йоаким и Анна. В тържествено богослужение участва високосрепосенния митрополит от Святи Сион и пресвещени епископи на Българската православна църква, както и специални от сградата.

На 23 август в 20 ч. Античният театър бе органиран празничен концерт с участието на Филхармоничен оркестър от Кипър и ансамбъл „100 каба гайди“ от Смолян.

Светите мощи оставана до 25 август в храм „Св. Марина“, който бе отворен деннонощно, за да имат възможност всички да се поклонят до светините и почувстват благословението от родителите на Богородица Майка. След това те отпътувана за храм „Св. Висарийон“, гр. Смолян.

На връщането бяха раздадени икони с образите на светите Йоаким и Анна и св. Богородица, осветени от светите мощи.

ПОКЛОННИЧЕСТВО

• Където са се молили и български светии

Стр. 4-5

• Благословено посещение в Руския манастир

Стр. 8

БОГОСЛОВИЕ

Значение на делото на св. Никодим Сметозорец за съвременния църковен живот

Стр. 6

ДУХОВНА СЪКРОВИЩНИЦА

За ангела-хранител

Стр. 7

Успение на св. Йоан Рилски в Софийската духовна семинария



На 18 август, когато се чества Успението на св. Йоан, пустинникът Рилски и чудотворец, станало в далечната 946 г., храмът на Софийската духовна семинария, носеща името на светец, тържествено отбеляза своя 140-годишен юбилей. До храма пред б. п. п. семинарската църква, която през летните месеци е сравнително малко посещавана. Духовенство, семинаристи и мирани от цял София се включиха в съборното богослужение, за да отпразнуват голяма молитва и благодарност към покровителя на целия български род – св. Йоан Рилски.

От юбилейно издание в храма се поклони частини от моштите на светеца, които са поставени в специално изработена мошеарханделия в западната част на храма. В този ден присъстваха богородици благодатно кучкачката реда си, за да се поклонят пред моштите на Христовия угодник, да ги целунат с уважение и надежда и да отнесат в сърцата и домове си благословение.

На стр. 2

ДОКУМЕНТИ

ОБРЪЩЕНИЕ

на Негово Високосрепосенство Пловдивски митрополит Николай към клира и миряните на Пловдивска епархия

Обичия в Господна брата и сестри,

Не се ли убеждавате колко е велик Божият промисъл? Да не изпитвате за гласноше сите мощи на башта и макията на света Богородица. Мъжът и жената, дали живот на Макията на нашия Господ, Иисус Христос. Да ни и изпрати точно в момента, в който и Църквата, и цялото ни общество размишляваме върху функцията и задължението на семейството в съвременен свят.



Предни седмици, на празника Успение Богородично, който е традиционен християнски ден за почит към жената и майчинството, казваме няколко думи по повод живота за някои законни промени. Изказане за религиозно маниериране на нур, сурогатно майчинство“ за въвеждане на институти на „фактическио съжителство“ и за забрана децата да бъдат въвлечени в религиозни дейности. Според инициаторите на тези законопроекти това са добри, ползени и навременни идеи. Та мисля за цел да улеснит създаването на бързи и лесни договорни съзиди между хората и да улеснит производството на деца, които от датата на произвождано да бъдат изградени като медияри личности, осъбодени от психиче окови на религиозните предразсъдъци.

На стр. 3

АКТУАЛНО

ЖРЕЦЪТ В ТЕЛЕВИЗОРА

За почете от нас единството с отдавна минал исторически фрагмент. Дори четейки аргентински свидетелства и документи, трудно можем да си представим и осмислим живота на тогавашния човек с всичките му особености. Након от привнечните лещи са били редовните човешки жертвоприношения. Макар да ни звучи неспрелимо и абсурдно, това е факт. Жрецът е също, че днес и нис, въпреки православната си идентичност, възприк възпа на разума и съвестта, продължава това пъкълано дело. Как? Включвайки телевизора и търчавайки се в поредния жертвен ритуал – ритуала на собственото ни изгряние.

„Здрав дух в здраво тяло“ или издръжител дух, правец тялото оце по-нездраво

медитите право и недумислено обвиняват телевизора. Обездживяното положение забавя обмяната на веществата в организма и провокира редица илюзии усповане на храната. Следва повишаване нивото на захарта в кръта, което при някои хора може да доведе дори и до диабет. Обездживяването значително повишава риска от сърдечносъдови заболявания и способстват за нарушаване на нормалното функциониране на редица вътрешни органи. Още по-нездрави са изказванията на педиатрите и офталмологите, които са на мнение, че деца, оставани на грижите на телевизорите, са по-ряд и лещата на пациентите. Специалистите не крият опасенията си от предизвикване на ред психични и неврологични заболявания, които при други обстоятелства и начин на живот едва ли биха се развили или изострили в зависимост от всеки индивидуални случаи. Премахването биха могли да бъдат милиони, тъй като от зората на телевизион-

ните забавлявания до наши дни са се изредили доста поколения, а и едва ли на земата е останало кучке без телевизия. Точно дитата, обездживяната и тази област са толкова много и толкова тревожни. Уважавани и многократно шитирани клири и учени от цял свят се занимават с проблематиката на вердата от телевизията, поради простия и очевиден факт, че жизненият и творчески потенциал на човечеството са застрашени.

„Излъчване“ е „облъчване“

Десетилетия наред са се проваляли екстеримисти, свързани с рефлексите на човек и неговата виновеност при разликата обстоятелства. Научни авторитети, по чиято трузион и днес се обучават лекари, социални работници, педагози и др., още преди „бузма“ на телевизията са установили, че най-честошото манипулативно средство е образът.

На стр. 4

ХРОНИКА

Успение на св. Йоан Рилски
в Софийската духовна семинария

От стр. 1

Празничната св. Литургия бе оглашена от Негово Превосищенство митрополит еп. Ион, викарий на Софийския митрополит. С него съслужиха софийски свещеници и хормоните сформирани – свещ. Божидар Маринов и свещ. Константин Цанков.

След като принасти множество хора и миряни, в края на литургията еп. Ион поддари семинарското ръководство, учителите и възпитаниците на свети Ивановата школа и пожела на всички да пребъдят под закрилата

и благословията колдатовство на св. Йоан Рилски.

От името на учителската колегия поздравление изнесе и д. ректорът на семинарията г-н Димитар Костандинов.

В чест на празника храмовото духовство бе подготвено и раздаде на върналите се иноксии на празника и свитък със „Завета“ на свещта.

След духовното ръководство в храма, за всички присъстващи бе подготвено и раздадено благоосвено ястие – дар от кетеринговата фирма, която се грижи за храната на семинаристите.

Весела ИГНАТОВА

Нов архимандрит на БПЦ



На 15 август в деня на Успението на Света Богородица в храмовия празник на съборния храм на гр. Томе в благословенното на Негово Високоревностенство Владиславския митрополит Дометиан от Величката епископия Своний в архимандритско достойнство бе възведен велемомах Исаак, архиепископски именник на свети Томека духовна околина.

Митниченото тържество бе уважено от много духовници и миряни християни, докато да почетат празника на Света Богородица.

След тържествената света Литургия епископ Своний благослови израшния народ и им пожела митничената закрила и благословение на Света Богородица да не ги изоставя.

Видинска епархия

Множество отсуши кандидатите. По-късно последва богата артистична програма, пресъздаваща моменти от освобождаването на града.

Вечерта на тържествен сесия на Общинския съвет на Ловеч, стъпила се в славия на читалището „Наука“, на Негово Високоревностенство Ловчанския митрополит Петър Габриел бе архимандритен чин. За ярност към славностното, прислени му от кметя на град Ловчино, Московска област, по повод 135-годишнината от Освобождението на Ловеч от турско робство.

Ловчанска митрополия

Ловчанският митрополит Габриел бе награден

На 22 август гр. Ловеч празнува 135 г. от освобождението си от турско робство. По този случай в града бе донесена официална делегация от руския град Ловчино.

На наместника на градчето бе донесена официална делегация от руския град Ловчино.



На наместника на градчето бе донесена официална делегация от руския град Ловчино.

а на алетя на загиналите руска войни градското духовно

Нови ръкоположения в Софийска епархия



благословен ястие.

В неделя ден, на 12 август, в столицата храм „Успение Богородично“, в близост до бул. „България“, бе отслужена архиепископска св. Литургия. Тя бе оглашена от Негово Превосищенство митрополит еп. Ион, викарий на Софийския митрополит.

В съслужение с него бе храмовото духовство, свещеник Иван Иванов от храм „Рождество Богородично“ и дякон Лъчезар Вълков. По време на св. Литургия бе ръкоположен за дяконско служение иноксийн Йордан Мечков. Новоръкоположен дякон и възвращащо служение парализира курс на Софийската духовна околина през 2008 г. С благословението на Негово Светейшество Българския патриарх и Софийския

митрополит Максим по време на литургията. Значително солата Йоан награди с официално „протопререседател на храма свещеник Лука.

Като му благодариха за трудовете които солата за храма и неговото благоустроение, архиепископски пожела здравие и

В края на литургията викарий поздравиха голямото множество в храма и се обърна към възвращащия народ със слово, в което говориха за следата и живота на вярата, за борбата със страстите и покаяние и приобщаване на молитвения дух.

След св. Литургия духовниците отслужиха водосвет и св. Ион осигури новата, изцяло завършена стенопис на храма.

На 13 август в столицата храм „Св. Кирил и Методи“ храмовото духовство, свещеници, духовници и миряни отпразнуваха трояко празник. Благоосвено, което на Негово Светейшество Българския патриарх и Софийския митрополит Максим св. Литургия в деня на небесния

му покровител преф. Максим Изпосник бе оглашена от митрополит еп. Ион. Съслужиха му протопререседател стар. инокс. Ангел Ангелов, пререседател на храма-домакин инокс. Александър Горгиев, инокс. Кирил Дидов, инокс. Васил Иванов, инокс. Макарий – брат на Рилската св. обител, дякон Иван Петков, дякон Лъчезар Вълков и дякон Йордан Мечков. След Великия вход еп. Ион тържествен



бу влезде в свещеничкия чин дякон Йордан Мечков, който бе отбелязан духовно население на с. Говаршица.

В дяконския чин бе възведен Радоко Иванов, който е син на св. Васил Иванов и служи като дякон в БПЦ вече 15 години.

Епископски поздравиха всички духовници, певци и чирковнослужители при храм „Св. Кирил и Методи“, след което новоръкоположените свещ. Йордан и Радоко излякоха в селата за раздаването на икофорта, по време на което получиха многобройни сърдечни поздравления от богомолците.

В неделя ден, на 19 август, в Златоградският еп. Ион посети Самковска духовна околина. Повод за посещенията бе предстоящото честване на св. Симеон Самковски (Самковски митрополит от есента на 1774 г. просиял с мъченически подвиг), чийто празник – 21 август, жителите на гр. Самков отбелязват с особена тържественост.

В храм „Рождество Богородично“, известен като „Беловъв църква“, която е най-старата в града и в нея са открити мощите на св. Симеон Самковски, бе отслужена архиепископска св. Литургия от софийския викарий.

С епископ Ион съслужиха иноксийн Петър Стоменов, архиепископски именник на Самковска духовна околина и пререседател на храм „Рождество Богородично“, епископски от Самков, иноксийн Александър Георгиев и дякон Лъчезар Вълков от София. На богослужението присъстваха кметя на града г-н Владимир Георгиев, общинския служители, гости на града и стотия самовоци.

По време на литургията с благословението на Българския патриарх и Софийския митрополит Максим в дяконския чин бе възведен иноксийн Григорий Любимов Мичков от гр. Самков. Новоръкоположен

дякон е с магистратския степен по богословие. От четридесет години е певец в гр. Самков – първоначално в църковно-певческия митрополитския храм „Успение Богородично“, в впоследствие в митрополитския манастир „Покров Богородичен“.

В края на литургията еп. Ион благодариха на архиепископски именник – иноксийн Петър Стоменов, за отпратната покана, както и на кметя на Самков и на цялото общинско ръководство за организираността, която проявяват към нуждите на св. Църква, и благодариха на всички: „Благославиха Христово, общинското със Светия Дух и любовта на Бога Отец да бъде с всички нас. Амин!“

По традиция в деня на църквата бе отслужена празнична водосвет и осетено благоосвено ястие за честване на благоустроителя и техните семейства. Тези финансово от Община Самков и пригответо готови да гарсат от готвачи на военното подделение в града.

След духовното празнество, в двора на „Беловъв църква“ се проведе и фолклорен концерт, в който се включиха самодейните състави от читалищата на общината.

Софийска митрополия

ДОКУМЕНТИ

Кандидатури за ръкоположения на свещенослужители

Светият Синод на БПЦ, след като разгледа постъпващите кандидатски прелиски за ръкоположения на свонийски свещеници и свещеноносци, на основани чл. 134 и във връзка с чл. 132 от Устава на Българската православна църква реши да бъдат публикувани имената на следните кандидати:

Софийска епархия: Николай Григоров Диревко, гр. София – за свещеник; Димитар Георгиев Станков, гр. Радомир – за свещеник;

Ловчанска епархия: Тодор Вълков Тодоров, гр. Хисаря – за свещеник;

Старозагорска епархия: Борис Стефанов Замтиков, гр. Капанлък – за свещеник.

Варненска епархия: Тодор Троянов Троянов – за свещеник;

Видинска епархия: монах Инфонт (Румен Димитров [Димитров]), брат на Бовричкия манастир „Св. Троица“ – за свещеник.

ДУХОВНА СЪКРОВИЩНИЦА

Ангелите-хранители не само ни изпращат благи мисли за вечното спасение, но те наистина ни палят в ангелския обект-вещество. Думата „хранител“ далеч не е алегория, а жив и ценен опит на много поколения християни. Неназрачно, например в молитвите за глутняци, ние молим Господ за специалните грижи на ангела-хранител. А в наистина, кога, ако не по време на пътешествия, ни се необходима специална Божия закрила.

Може би преди около 13 години с нашия енорийски Николай Сергеевич Леонов, професор историк, генерал-лейтенант от разузнаването, а когато

мелите ми обяснения. В едно ранно януари утро, с благословението на о. Иван Грълхаме от манастира обхватам обратом към Москва. Предстои ми дълъг път и преди да тръгна, аз номолах техниките от манастирския гараж да овладя колелата и да доведат масло в двигателя.

Движеме се бързо по безлюдния път. Селевият зад волана, дъхаша отдавна обещания разказ на Николай Сергеевич за една него-



За ангела-хранител

то дълги години сме участвали в телевизионното предаване „Руски дом“, бяхме в Иконо-Пещерния манастир. Там Николай Сергеевич се запозна с отец Иван Крестянин. Както след това самият Николай Сергеевич разказваше, старецът не просто му е направила огромно впечатление, но и много му е помогнала в молитвите си.

В онези години Николай Сергеевич твърдя прокождаше в живота на Църквата и затова имаше много въпроси, в това число той ме молене да му обясня православното учение за ангелския чин, за ангелите-хранители. Аз много се постарях, но уседах, че Николай Сергеевич е разочарован от неур-

ва далечна командировка. През живота си не съм срещал по-добър разказвач от него. Разказите му винаги се слушат със задоволство. Така беше и сега.

Изведнъж долових в себе си странната мисъл, че сега, в този момент с него се случва нещо особено и застрашително. Колата се движеше нормално от него. Разкажете ми таблото, нито гладко-то движение не обяснява, нито мимиката – не даваше какъвто и да е знак за тревога. Но въпреки това ствах все по-неспокоен.

– Николай Сергеевич, струва ми се, че нещо става с колата! – най-сетне реших да прекъсна спътника си.

Леонов е много опитен шофьор с многогодишен опит. Той внимателно прегледа обстановката и в крайна сметка ме успокои и увери, че всичко е наред. Само че от това необяснимо ми трепна сърцето ми се разсея. Нещо повече – тя се увеличила с всяка минута. Срамувах се заради своето малодушие, но стравих просто недоверием до обожаване.

– Вероятно трябва да спре! – прогнорисш извиках, усещайки, че се обвивам в студена пана.

Николай Сергеевич отново внимателно разгледа уредите. После през предното стъкло погледна на капака на автомобила. Заслуша се в двигателя. И, поглеждайки ме

учудено, отново повтори, че според него всичко е съвсем наред.

Но когато за трети път, без въобще да разбирам какво става, започна да повтаря, че трябва да спре, Николай Сергеевич се съгласи.

Веднага новосъздаме, изпод капака на двигателя избликнаха облаци черен дим.

Ние излязохме на пътя. Аз се спуснах да отворя предния капак и в този момент от двигателя се надигна маслен пламък. Николай Сергеевич отбегна от задната седалка сакоето си и задухаша огъня с него.

Когато димът се разнесе и ние бяхме в състояние да анализираме ситуацията, стана ясно, че автоматите от манастира са забравили да сложат капачето на резервоара за маслото. То си стоеше забравено до акумулатора. От отвора маслото се е излизило през цевия път вътре горещият двигател, но заради високата скорост димът се е отвеждал под колелата и ние в затвореното купе ниво не сме усетили. Само след още един-два километра всичко можеше да завърши трагично.

Когато, накрая въпреки колата, ние бяхме се връщаме обратно в манастира, аз попитах Николай Сергеевич дали му се необходимо още нещо по темата за ангелите-хранители и тяхното участие в съдбата ни. Той отговори, че това му е напълно достатъчно и този догматичен въпрос вече е напълно усвоен.

(Преп. А. Тихон ШЕВКУНОВ)

Превод: Десисава ШАРКОВА

АЗБУКА НА ПРАВОСЛАВИЕТО



За кръстният знамение

Каква символика крие кръстният знак и как правилно да го изобразяваме



Кръстът е най-важният символ за християните, тъй като на него е разпнат Господ Исус Христос, принесъл Себе Си в жертва за изкупление на човешкия род. Кръстът е оръжие за спасение на света и е наместен с дълбока символика и значения за християните.

Според прегласианата на св. Православна църква, православният християнин трябва да изобразява този символ и с ръцете, и с тялото си, като първа това по следния начин: събвля заевно първите пръсти на десната ръка, като че ли уска да вземе шипката сол или захар. Те символизират Светата Шипка-Вомборяща Троица: Отец, Син и Свети Дух. Беззастенчиво и кутремо се събвлят три дагната – това показва, че Светият Божий Загару наместо спасение напусна небесата и сполна на земята, приел в Себе Си човешка природа и по този начин са се смеи вътеме Му природи – Божествена та и човешката.

С трите пръсти християнният докобвля не атомо си, а да обете мислите си; докобвля догната част на въргите си, а да обете живота си, и гвеме си рамене, а да обете делата на ръцете си, като според православния канон докобвеме първо въясното рамо, после лявото, докато при ка помощите е обратното.

При прекръстване казваме молвтава „В името на Отца, и Сина, и Светия Дух. Амин“, като при произнасянето на първото Ламба на Света Троица докобвеме челоето си, при произнасянето името на Второто Ламба – въргите, и при претомо – гвеме рамене. Това е първият начин за извършване на кръстното знамение.

Често обаче можем да видим как много въргича, поради възник на ни небрежност, правят кръстния знак неправилно или се покаянат, преги да се прекръстват докрай.

Този знак съпвобожава православния християнин през цялата му съзнателна живот – по време на Всичките молвтиви, богослужения и църковни събещеноебвтия, преги и след приемянето на храна, преги и след извършване на всякоява работа.

Виталий ЧЕБОТАР

НОВИ КНИГИ

„Жития на светите Вероника, Геновева, Клотила и Радегунда“

Излезе от печат нова книга на Синодално издателство под заглавие „Жития на светите Вероника, Геновева, Клотила и Радегунда“ с автор стар. ик. Павел Гърбов. Настоящата книга предлага разказите за живота, духовните подвиги и чудесата на четирите жени – светини, просияли в Западна Европа (и по-точно в Галия) в първите векове на християнството.

Нерадко се е случвало различни политически или обществени състесия да покриват със забранили ползуване житиата на тези, цялото яра и любов към Бога правят имената им скъпи за всяко въряно лице. Затова не можем да не се зарадваме на „престариването“ в днешно време на св. Вероника, св. Геновева, св. Клотила и св. Радегунда, а и на други светини на Запад-

Старообретен ик. Павел Гърбов

ЖИТИЯ НА СВЕТИТЕ
ВЕРОНИКА, ГЕНОВЕВА,
КЛОТИЛА И РАДЕГУНДА



да, които мимолетно са споменати на страниците на книгата – забележителни подвизици, някои от които се представят за първ път на български език.

Настоящото издание не е строго научно, но независимо от това в него има пълно и прегледно изложение на използваните иточници, много илюстрации, интересни написания и ползния обяснения, касещи личности, меката или духовния въпроси и църковни практики. Възможност редовно ясно погледна, че авторът е следвал въряването си събвляте на Галия да не е просто предаване на информация, а и да послужи като още един възлюбен пример на християнска вера и живот.

Книгата се разпространява в Сивенска епархия.

ПОКЛОННИЧЕСТВО

Ето ни на път към главната теза на нашето поклонническо предаване. Рилската св. обител. След г-р. Радла пътува се избира пред нас като бърза релс, изтърпявала да се упокои в широкото пространство през портите на манастира и да се влее мирна и тиха в манастирския двор. Поклонници от цялата страна и туристи от цял свят са изстрого мюжество, което прераства в едно живо море. Какви от него стамане и ние.

Сред поклонниците брече манастирската църква. „Колко хубаво и колко приятно е брати да живеят насам!“ (Пс. 132:1). Особено тук, при Рилския чудотворец св. Йоан – основна на поклонническия, пример на умиле-

ни пария на Рилския манастир хора на света Богородица, чиното ни се отразява от молитве на тридесет и двама свети.

Каква сила, каква надежда изпитва православният християнин пред тази икона! Богородица никога не е такава величествен светилски сом!

Пустиница на св. Йоан Рилски

„Аз, смиреният и грешен Йоан, който не сторих никакво добро на земята, когато дойдох на света, се отразява от молитве на тридесет и двама свети. И аз засахл съм вичк в нея със зверосте, без да имам нищо на ръка, нито поглед. Негово ми бе-

има хора, които помнят дяло Ефрем. Просветна ги е при гората на св. Йоан. Благовестител е, и изпраща ги е, а когато оставал сам – принасял Богу молитви за всички поклонници, дошли да потърсят помощта на светците. Сърцето и сета невидимо посрещна поклонниците и те преди да влезнат в малката икона, скланят глава пред негова гроб.

Така постъпваме и ние и влизаме в малката църквичка, приволята гроба на Рилския чудотворец. Притворено пространство, не е да имаме никакви ни, но който от нас не барза. Времето тук скака е спряло. Устните нише, „Преподобни отче Йоане, нуждаем се от оправане твоите молитви и на нашите обстоятелства в живота – оправан нас, които се лутаме. На нас е нужна утеха – утеши ни. Нужно ни е милосърдие – съвети ми нас. Подай ми ръка на ръка на нас, които загиваме в тревогите на този свят и живот. Стори всичко това с действителното твое застъпничество: откопи, всеблати и могомошните отче Йоане.“

С умиротворени души излизаме, за да отидем в пещерата, където св. Йоан е живял и вседневния принасял молитви на своята подвиж. В нея е непрогледна тъмнина, но тя не ни плаши. Изпълня ни със света, припомняй ни, че не свителства на вярата в мръса светл, и мръсак я не облема (жт. Йоан. 1:5). Тихо запяваме тропира на светста.

Скалата на молитвата

Във върхна игоре и си мислим: ето, тези каменни и дървени може би помнят светия подвижник. Назват спомена за неумиротворени му трудове в пост и молитва.

Плавническието потоци тук са благовоени от гръсете му, сътворили в шестите вода, за да утолят жаждата си строгият аскет и да възкликне: „И какво да издам Господу за всичко, което ми даде?“ (жт. Пс. 115:3). Много са благовещанията Му към мене, зането погада от Своята светла висота на моето смирение и ми даде помоща да претърпя вяло, да претърпя неволя, аз, сиката Христова, която с тебе, зашто от Него се моля, добру даване, в всяка съвършен дар надявам от горе“ (жт. в пред. Йоан Рилски).

Ето я малката църквичка при пещерата, където е живял св. Йоан Рилски. От дясно на възврата врата с гръбът на дяло Ефрем Босия, достояния последователя на аскетическите подвизи на пред. Йоан. Какво изпитам ние, православните българци, за него? Нищо. Кой се е потрудил да опише живота му и да го направи известен на благовещавните християни у нас? Нищо! А сигурно все още



мрътък. Светник, като полска тата десте време и като войду на себе си... пах: се итчаки върже скалата и продължаваме да изпълнява първото си правило, след като положи Всевинаши за себе си, прошейте...“

Ние, дошлите от света на жителските гръте (жт. на духовното безтърпяние) пред тази скала, приволявайки св. Йоан Рилски за наш помощник, трябва да викаме към Бога пред съзли заедно със страдащи за своето обидно, всеблати и могомошните отче Йоане.

Прот. Ема ПАРАДИНОВ

рнито миг“ (Марк. 9:24). Богознато наше чедо е душата ни, което само жертвеното ни отдаване на православната ни вяра може да излекува. Вярата, която св. Йоан Рилски ни завеща да напъим „без горко и преме от всякаво злословие“, без да се унижаваме от разни чудни усения (жт. Евр. 13:9), а да търпим пресънятия, които сме чули и видели от него и които светите отци са ни оставили, без да се отклоняваме нито надясно, нито наляво от него, а да живеем в не-

Благословено поклонение в Рилския манастир

нието, образен на усетиенето и духовното съвършенство“. Тези думи на тропира ни задължаваат при всяка среща с Рилския чудотворец, преди да влезем в пред съзгата му, да изпитаме себе си дали сме стъпили на положената от него осъвица на поклонниците, да не сме примера на умиление, амъйкни мекота и кропот в създата; дали сме образен на усетиенето чрез благодат и търпение за хората, с които живеем, работим и се срещаме всекидневно? И тук става за просит от него, уверени, че молитвата ни ще бъде чуйна.

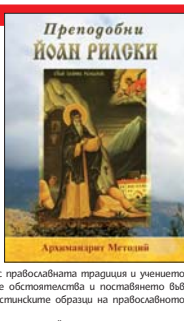
Влизаме в съборния величествен манастирски храм, посетим на Успението на Богинята мекта. Най-напред се отправяме към раяката с мошнте на св. Йоан Рилски. Коленопоклонно отправяме към него най-простичката молитва: „Преподобни отче Йоане, моли Бога за нас“. Достатъчна е и тя, в прилесна се съдържана и смъртено“ (Пс. 36:19), зашто от св. Йоан няма да пререе. Светелкит наши бляди и знае всички наши бляди и радости и не е необходимо да бъдем многословни.

Поклонили му се и благоговейно целунали светите мощи, отиваме при чудотворната икона на св. Богородица – „Осеновица“.

Според житието на св. Йоан Рилски през XII в. мошнте му се намирили в г-р. Средец (дн. София). Византийският император Мануел Комнин (1143-1180), който страдал от тежка болест, посети г-ра и след сърдечна молитва през светите мощи получи изцеление. В знак на благодарност императорът

НОВИ КНИГИ

„Преподобни Йоан Рилски“



Книгата е написана по бремените колато неиният автор, рилският мнок архимандрит Методий (Керел), е узимен на Рилската св. обите. И когато българският пог, само преди няколко столетия отбодбуа се от църковното верско потъмненосте, е застрашен пошито напъно да угазбу своята вярака с православната традиция и учението на св. отци претриву нито обстоятелства и поставиенето във все по-голяма изолация на обителските образци на православното погълбаване – монашество.

Авторът прибяга до историята на св. Йоан, за да разкрие изумителни подробности от живота, обетите и погълбавиенето на монаха и въобще на живота според Христа. Така, Йоануа е един своеобразен наречник за живота в обителта.

Без мисловителности и съфорицивания книгата непосредствено добнякава до автора на съвета, правейки го бляк и разбираем, както бляк, разбираемо и обичано би прибягава да бъде и самото Прибаване за нас.

В края е поместена и биография на автора, обичан, но поздравен отец, събито по спомената на неволи бляк.

Книгата се издава по решение на Св. Синод на БПЦ, с благословението на Шефоб Вселеншкото Български патриарх Максим.

Книгата се разпространява в Рилския манастир, Синодално издателство и църковните кникарници в 8 странана.

Цена: 9 бр.

При над 10 бр. се полага 20% отстъпка.

Телефон за запити: 02/980 30 16.

ПРОДЪЛЖАВА АБИГАРИЕТО ЗА 2012 г.

„Църковен вестник“

1 година.....	30,00 лв.
6 месеца.....	15,00 лв.
3 месеца.....	7,50 лв.
ед. цена.....	0,70 лв.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЈАТА
СВ. СИНЮД, София – 1000
ул. „Оборище“ № 4
тел. 980-30-16, център: 987-56-11245,
e-mail: press@synod.bg@gmail.com

Отговорен редактор на брой:
Александра Карамилалева

Материала се сгиптава в електронен формат.

Сметте за абонамент да се изпращат по банкова сметка или с пощенски запис на името на ТАНКА ТОНЧЕВА ХРИСТОВА, като се ишкват точният адрес и пощенският код на получателя!

Банковата сметка на Синодално издателство на БПЦ: УниКредит ЕуроБанк – Софийска ул. „Алабинс“ № 58 ИБАН: BG91750306101510710, БИК код: UNCRBG33

„Църковен вестник“ съдържа светилски текстове и възбраници и не блява да се използва за политически нужди.